

## Model syn-konvergentní extruze orogenní spodní kůry v jádru variského orogénu

*J. Franěk<sup>1</sup>, K. Schulmann<sup>2</sup>, O. Lexa<sup>1,3</sup>, Č. Tomek<sup>1</sup>, J. B. Edel<sup>2</sup>*

- 1 Česká geologická služba, Klárov 3, 118 21 Praha 1, jan.franek@geology.cz, Cestmir.Tomek@seznam.cz  
2 IPGS – UMR 7516, CNRS et Université de Strasbourg (EOST), 1 Rue Blessig, 67084 Strasbourg, Francie, Karel.Schulman@eost.u-strasbg.fr, JeanBernard.Edel@eost.u-strasbg.fr  
3 Ústav petrologie a strukturní geologie, Karlova Univerzita, Albertov 6, 128 43 Praha, lexa@natur.cuni.cz

**R**eflexní seismika, strukturní analýza a gravimetrický model orogenní spodní kůry v centrální zóně variského orogenního kořene, v jihočeském moldanubiku, odhalují detaily polyfázového procesu její exhumace. Subvertikální foliace vzniklé v podmínkách amfibolitové facie probíhají paralelně s okraji kolidujících tektonických desek dále na SZ. Tyto stavby, přítomné jak ve středně- tak spodnokorových jednotkách, se vyvinuly jako výsledek intenzivního SZ-JV horizontální zkrácení variského kořene, řízeného pravděpodobně touto ~V-Z kolizí. Strmé stavby v granulitech vznikly jako důsledek extruze orogenní spodní kůry v podobě ~20 km širokého vertikálního výstupového kanálu od ~350 do 340 Ma. Absence subhorizontálních seismických reflektorů pod tělesa granulitů naznačuje zachování c. 20 km široké subvertikální tabulární struktury sahající až k Moho. Rozměrná tělesa felzických granulitů dále uchovala relikty staveb z podmínek granulitové facie, které dokumentují starší etapu jejich exhumace.

Subhorizontální seismické reflexe, převažující v jihočeském moldanubiku, souhlasí s dominancí subhorizontální migmatitické stavby. Tato mladší foliace je vyvinuta ve všech studovaných litotektonických jednotkách. Interpretována je ve smyslu subhorizontálního toku částečně roztaveného orogenního kořene v úrovních střední kůry (765 °C a 0,76 GPa) v době od 342 do 337 Ma. Exhumované, reologicky kontrastní felzické granulity byly deformačně rozděleny do několika velkých masívů, což způsobilo perturbace v okolní horizontálně tekoucí natažené kůře.

JZ Část studovaného území dokumentuje nejmladší duktilní deformaci, která vyústila ve vznik krenulační kliváže až penetrativní foliace se strmým úklonem k SSV. Tato epizoda pravděpodobně souvisí s pozdně variskou SSV-JJZ kolizí moldanubika a hypotetické tektonické jednotky skryté Alpskou předhlubní.